

РЕШЕНИЕ

№ 1778

гр. София, 17.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **32** по описа за **2022** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 285, ал. 1 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража /ЗИНЗС/, във връзка с чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба на И. Ц. И., чрез пълномощник адв. В. Н. срещу Решение № 5427/21.09.2021 г. по адм. дело № 4822/2017 г. по описа на АССГ, I отделение, 43 състав, с което е отхвърлен предявеният от И. Ц. И. срещу Главна дирекция „Охрана“ при Министерството на правосъдието иск за заплащане на обезщетение в размер на 25 000 лв. главница и лихва за претърпени от лицето неимуществени вреди на дата 30.03.2017 г. в резултат на нечовешки условия в помещение за временен престой и изолация, находящо се в Съдебната палата, в [населено място], [улица], като неоснователен и недоказан.

В касационната жалба е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно. Моли се решението да бъде отменено.

В съдебно заседание касаторът се явява лично, като поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена.

Ответникът – Главна дирекция „Охрана“ при Министерство на правосъдието – в съдебно заседание не се представлява.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Ц., която счита касационната жалба за неоснователна и моли същата да бъде

отхвърлена.

Административен съд София – град, II касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

С постановеното съдебно Решение № 5427/21.09.2021 г. по адм. дело № 4822/2017г. по описа на АССГ, I отделение, 43 състав е отхвърлен предявеният от И. иск за заплащане на обезщетение в размер на 25 000 лв. главница и лихва за претърпени от лицето неимуществени вреди на 30.03.2017 г., от нечовешки условия в помещение за временен престой и изолация, находящо се в Съдебната палата в [населено място], [улица], като неоснователен и недоказан.

Решението на първоинстанционния съд е валидно, допустимо и правилно.

Касационният състав споделя изводите за неоснователност на исковата претенция.

Съгласно чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС, държавата отговаря за вредите, причинени на лишени от свобода и задържани под стража от специализираните органи по изпълнение на наказанията в резултат на нарушения на чл. 3. Според чл. 3, ал. 1 от ЗИНЗС, осъдените и задържаните под стража не могат да бъдат подлагани на изтезания, на жестоко, нечовешко или унижително отношение. Според ал. 2 на същата разпоредба, за нарушение на ал. 1 се смята и поставянето в неблагоприятни условия за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода или задържането под стража, изразяващи се в липса на достатъчно жилищна площ, храна, облекло, отопление, осветление, проветряване, медицинско обслужване, условия за двигателна активност, продължителна изолация без възможност за общуване, необоснована употреба на помощни средства, както и други подобни действия, бездействия или обстоятелства, които уронват човешкото достойнство или пораждаят чувство на страх, незащитеност или малоценност. Тълкуването на цитираните разпоредби налага извода, че е установено задължение за затворническата администрация за осигуряване на благоприятни условия за изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“ и мярката „задържане под стража“.

За да бъде основателен искът по чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС, следва да са налице кумулативно три предпоставки: действие или бездействие на орган по изпълнение на наказанията в нарушение на чл. 3 от ЗИНЗС, причинени вреди в резултат на извършените действия или бездействия и причинно-следствена връзка между настъпилите имуществени или неимуществени вреди и действията или бездействията на съответната администрация.

По делото е безспорно установено, че на 30.03.2017 г. ищецът е конвоиран до сградата на Съдебната палата в [населено място] за съдебно заседание по дело №22/2017 г. на САС, I състав, където е престоял в помещение за временен престой и изолация № 4 за времето от 7.45 до 10 часа и от 10.50 до 12.35 часа. Това обстоятелство е установено от извлечение от Книга за приетите лица в помещенията за временен престой и изолация на СГС и от Книгата за конвойна дейност в сградата на Съдебна палата [населено място] за дата 30.03.2017 г.

От изслушаните и приети заключения на СТЕ е видно, че предвидените условия за настанените в помещения за временен престой и изолация, които са посочени в

Закона за изпълнение на наказанията и правилника му за приложение, с които нормативни актове също така се урежда и правното положение на задържаните лица, са отговаряли на нормативните изисквания, и са били в добро състояние и престоят в тях не е причинявал неудобства и дискомфорт на настанените лица към дата 30.03.2017г. Помещенията, включително и помещение № 4 за временен престой и изолация в сградата на Съдебната палата с адрес С., [улица], съответстват на правилата и нормите за безопасност и охрана при проектирането, строителството, реконструкцията, модернизацията и експлоатацията на обектите на съдебната власт.

Правилен е изводът на първоинстанционния съд, че не е доказано неизпълнение на задължения на служители на ответника по поддържане на помещенията и осигуряване на нормални условия за краткотраен престой, поради което не е налице установено нарушение на чл. 3 от ЗИНЗС.

За да бъде приложима нормата на чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС, то следва да бъде изпълнен фактическият състав, посочен в същата, задължителен елемент от който е установено по безспорен начин действие или бездействие на орган по изпълнение на наказанията в нарушение на чл. 3 от ЗИНЗС. В случая не се доказва нарушение на чл. 3 от ЗИНЗС, поради което първоинстанционното решение, с което исковата претенция е изцяло отхвърлена като неоснователна, е правилно.

С оглед изложеното касационната жалба е неоснователна, а първоинстанционното решение следва да бъде оставено в сила.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, II касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5427/21.09.2021 г. по адм. дело № 4822/2017 г. по описа на АССГ, I отделение, 43 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.